

น้ำยาพิเศษของป่า

ถ้าคุณเป็นบาดแผล คุณจะทำอย่างไร บาดแผลตามร่างกายเกิดขึ้นได้จากการประสบอุบัติเหตุ ภายนอก เช่น ถูกของมีคมบาด หกล้ม รถชน จนเกิดความเสียหายของเนื้อเยื่อในบริเวณนั้น แผลมักปรากฏขึ้น เป็นแผลเปิดบริเวณผิวหนัง และมีเลือดไหลหรือซึมออกมาจากบาดแผล ตามปกติคนเราเมื่อมีบาดแผลก็จะ ล้างสิ่งสกปรกออกจากแผล และล้างแผลให้สะอาดด้วยยาฆ่าเชื้อ และถ้าบาดแผลมีเลือดออกก็จะใช้มีกอดห้าม เลือด เพื่อให้เลือดหยุดไหล ถ้ามาทำแผลที่โรงพยาบาล พยาบาลก็จะล้างแผลคุณด้วยน้ำเกลือที่ปราศจากเชื้อ กับน้ำยาล้างแผลจนแผลสะอาด แล้วก็ทาแผลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อให้ หากเป็นแผลขนาดเล็กอาจไม่ต้องปิด ปากแผล แต่ถ้าเป็นแผลใหญ่หรือแผลเย็บก็จะปิดหรือพันด้วยผ้าพันแผลที่ปลอดเชื้อ ซึ่งเราทำแบบนี้เพื่อ ป้องกันการติดเชื้อของแผล ซึ่งถ้ามีการติดเชื้อจะทำให้การรักษาที่เนิ่นนานเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการที่จะ เทียมมาล้างแผล แต่มีป่าอีกคนที่แกลบอกว่าเป็นแผลเล็กๆน้อยๆ เรื่องการใช้ยาล้างแผลไม่ได้กินแถมหรอก เพราะแกมียาดี ป่าแกลบอตั้งแต่แกไปอบรมที่สวนพระพะยอมมาเมื่อหลายปีก่อน พระท่านที่เป็นวิทยากร บอกว่าเวลาที่อยู่ป่าอยู่เขาทุกคนเวลาที่มีบาดแผลไม่สามารถที่จะไปทำแผลที่โรงพยาบาลได้ จึงต้องมีน้ำยา ใส่แผล ป่าบอกว่าป่าก็ใช้วิธีเดียวกับพระท่านใช้ เวลาป่าไปทำสวน ชุดดิน ถอนหญ้าถ้ามีแผลที่มือหรือที่เท้า ป่าจะใช้ปัสสาวะหรือเอี่ยวตัวเองใส่แผล แล้วถ้ามีหนังเปิดขึ้นก็เอามือปิดกดไว้พอเลือดหยุดก็ไปทำงานต่อ ไม่ ต้องเอาน้ำมาล้างหรือยาฆ่าเชื้อ พอ4-5 วันแผลก็หายดี ฉันทถาม “แล้วป่าไม่กลัวแผลติดเชื้อเหรออยู่ โรงพยาบาลทำแผลยังต้องล้างแผลอย่างดีค่อยใส่ยาฆ่าเชื้อ” ป่าตอบ “ก็ทำแบบนี้มาหลายปีแล้ว” ฉันทก็ไม่ เห็นแกมาทำแผลที่โรงพยาบาลจริงๆ พอมาต้นเดือนมกราคม ได้ข่าวว่าแกพาสามีมาเย็บแผลตั้งแต่ 7 โมงเช้า ตอนเข้ามาทำงานก็เลยถามป่า ฉันทถาม “ป่าทำไมลุงแกได้เย็บแผลล่ะ” ป่าตอบ “ป่ากะลุงช่วยกันไปช่วยกัน เอาฟางไว้มาใส่สวน ขณะเดินเข็นรถเข็น สันเท้าขวาเกี่ยวกับเหล็กขาตั้งรถเข็น มีแผลเปิดที่สันเท้าขวา” ฉันทถามต่อ “แล้วป่าไม่เอาเอี่ยวใส่แผลดี (ฉันทถามแบบขำๆ)” ป่าตอบ “ป่าให้ลุงแกเอี่ยวใส่แผลเลย พอป่าเห็น แผลที่สันเท้าแก ป่าบอกลุงให้เอี่ยวใส่แผลเลย คิดดูขนาดเป็นเบาหวานเอี่ยวไม่ค่อยออก ลุงแกกลัวตายแก เอี่ยวออกอย่างเยอะเลย (ป่าทั้งพูดทั้งหัวเราะตามสไตล์แก)” ฉันทถาม “แล้วทำไมป่าพาลุงมาโรงพยาบาล ล่ะ” ป่าตอบ “ป่าเห็นแผลแกเลือดเยอะแล้วดูเห็นเส้นขาวกลายเป็นเอ็นร้อยหวายกลัวเดินไม่ได้เลยพามา” ปรากฏว่าแผลลุงยาว 4 เซนติเมตร ก็เลยต้องเย็บแผล พอน้องพยาบาลฉีดยาชาให้ ลุงเป็นลม วันนี้ลุงมาล้าง แผลก็เลยถามว่าลุงทำไมเป็นลม ลุงตอบ “มันก็เจ็บเนาะหอมต้อมหน้ามีดเลย” ฉันทถาม “แล้วลุงเอาเอี่ยวใส่ แผลจริงๆ เหรอ เห็นป่าแกลบอ” ลุงตอบ “จริงครับ” ฉันทได้แต่หัวเราะเบาๆ **น้ำยาพิเศษของป่า **ป่าโมลุง อ้วนที่รัก****

โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน เป็นความเชื่อส่วนบุคคล อายุต่ำกว่า 13 ปีควรจะมีผู้ปกครองดูแล

เขียนโดยป่าต้อม